

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.
A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>ELŐFIZETESI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő: JÜNKER ELEK</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvsajtója, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetések jutányosan számítjuk.</p>
---	---	--

Szociálista Demokrata. Arisztokrata.

Nem mindenki szociálista, ki az uralkodó társadalmi rendet kedvezőtlenül bírálja meg és la elismerjük is a kiváltságok jogosultságát, szövé tehetjük annak hibáit és hátrányait.

A történet folyása mutatja, hogy abszolút egyenlőség lehetetlen, az csak agyrém. Kiváló alakokra szükség van és a kiváltságot megilleti a kiváltság. A baj csak az, hogy a kiváltságokat nem mindig a kiválók élvezik. Sőt túlnyomó esetben nem azok. A társadalmi szelekció tudományának is az az alapja, hogy a mai társadalmi kiválás helytelen és a tudományának elmélete sincs arra, hogy miképp lehetne a társadalmi kiváltságot helyesen irányítani. Egy sarkalatos alapelve van csupán, hogy a kiváltságok csakis érdemeseket illetnek meg. De különben sem a filozófia hivatása az, hogy irányítsa a társadalmi berendezést. Az élet irányítja magamagát, akik felülvannak, azok mindig az erősebbek és a gyengébbek mindig alul maradnak.

Az erősebbek osztályát internacionális társadalmi nyelven arisztokráciának, a gyengéket pedig demokráciának hívják.

E két osztály egymással örök idők óta harcban áll. Küzdöttek egymás el-

len minden korban, különböző fegyverekkel és változó nevek alatt. Egyszer a születés arisztokratái a rabszolgák ellen, másszor az elme kiváltságoltjai a butasággal szemben. A harc ma is tart, új fegyverekkel, új arányokban és új zászlók alatt. A bráhmínok kasztja megszűnt, helyette ma a milliók állanak, a páriák még megvannak, de ma filléreknek hívják őket. És a fillérek harca a milliók ellen ma elkeseredettebb, mint amit a rabszolgák folytattak a kiváltságokkal szemben. A 20. század rabszolgái már nem türelmesek többé, nagy szájuk és nem érik be a tulvilági élet boldogságával. Ők tanui annak, hogy miképp foglalta el uralkodó székét a plutokrácia. Látták nap-nap után annak megszületését, fáradságos, kapaszkodó fejlődését és diadalmas uralomra jutását. Látták, hogy micsoda magból pattant ki a pénz arisztokrácia érdemeinek csirája. Érzik a maguk méltóságát és tudják, hogy természetes rátermettségüknel fogva, a milliók kellemes helyzetében ők épp oly jól be tudják tölteni azoknak uralkodói székét. És mert tudják, hogy természetes, vagy törvényes korlát nem áll közöttük, minden törekvésük oda irányul, hogy ők is felkapaszkodjanak az uralkodó vagyonosok osztályába.

Valamikor a rabszolgáknak csak a korbácsütés fájt. A filléreknek ma jobban fájt az, hogy a vagyonos osztály-

nak szerfelett kurta a memóriája. A révbejutott jó mód, a megállapodottság kényelmében és a jól végzett nagy munka megnyugtató tudatában a legkönnyebben azt telejti el, hogy mi lakik a milliók, a százezrek alatt lent, mélyen a pincelakásokban. És elfeledik, hogy mily kínos kalvária vezet fel onnan az ó trónjukig. Megfeledkeznek a szegénység és elnyomottság helyzetéről, annak vágyairól, reményeiről és magas polcukon oly biztonságban érzik magukat és emelkedésüket oly jogosnak tudják, hogy csupán az ellentét kedvéért is természetesnek találják a társadalom nagy egyenlőtlenségeit, mely leginkább bennük csucsosodik ki. Akarják látni maguk körül az elnyomottak alacsony táborát, hogy abból, mint a hegyek a síkság közepén teljes méltóságukban emelkedhessenek ki ők.

Ez a hibája a pénzuralomnak és ez az, ami megengedhető jogos volta dacára is a legellenzenvesebbé teszi azt. A pénzarisztokrácia uralmában tagadhatatlanul megnyilvánul a szorgalmas munka méltánylása és következőképpen éppen a milliók uralma egyik legkedvezőbb jele a demokrácia hódításának. Mert a demokráciának nem lehet egyéb igénye, minthogy a munka érdemeit méltányolják, a vagyon pedig az első kézben a munka eredménye. Maga ellen és az ellen vétkezik tehát a pénzuralom arisztokratikus elbizako-

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

E. HALÁLÁRA.

— Zedwitz —

Isten veled, életem reménye,
 Ki leszálltál a sir éjjelére
 S itt hagyád a bú magát nekem!
 Ad-e nyugtot neked a sir álma?
 Nincs a szívnek oda lenn már vágya?
 S nem gyötrődik úgy, mint ide fenn?

Lel-e szived ott lenn pihenésre?
 Véget ér-e kínos szenvedése
 Én egyetlen, meghalt kedvesem?!
 Lásd, én nekem oly nehéz az élet,
 Virradatra szívem soh' sem ébred,
 Te utánad úgy fáj szüntelen!

Szerelmed volt életem boldogsága,
 Szép reményem kizöldelő fája
 S veled, veled minden elveszett...
 Most egy sirhant takar minden vágyat.
 Tört reményt és elhervadt virágot.
 Leáldozott napom örök éjbe,
 Isten veled életem reménye!

Béldyné H. Margit.

Lapok egy nő naplójából.

— a „Csurgó és Vidéke számára írta —

Mimóza

Tiszta, felhőtlen ég mosolygott le Budapest székes fővárosára, az ezer és ezer embert, kik máskor csendes ajtosságára a templomba siettek, nem csalogatta ma haragszó nem orgona, sem szívet üdítő ima. Kifelé iparkodott mindenki a szabadba, hogy tele tudóval szíjja be az úde tavaszi levegőt, hallgassa a madarak kedves danáját és kipihenje a napi fáradsalmakat és gondokat.

A kies Margitszigeten, ezen a kis paradicsomon a széke Duna közepén iszonyu emberáradat hullámzott; ujjongó gyermekcsereg dajkáikkal és nevelőnőikkel, boldog szerelmesek szorosán egymáshoz simulva s magányos alléek árnyékát keresve, elegáns divathölgyek megvetően vizsgálva az izlés-telen toiletteket, vén kisasszonyok a kávéasztal mellett a szép időkre gondolva „mikor még dedem ifju volt”. Államférfiak, kiket a politika kever heves küzdelembe egymással — és az én csekélységem, akinek szeme előtt mindezen képek kaleidoskopszerűen vonultak el — s aki csak a csendes szemlélésben lelta mulatságát.

Ideje volt már hazamenni, fáztam a könnyű fekete csipkeruhában, semmi sem volt nálam, mint egy ernyő és egy elegáns táská, melyben pénzem volt. — Mindenki

a kikötő fele rohant, — én is a pénztárhoz mentem és kaptam hajójegyet — kinyitom táskámat — keresem pénzemem, de szent Isten — elloptak. Megrémlök, mitevő legyek — gyámoltalanul tekintek körül, mint egy gyermek, mi lesz most? Elöttem semmi, csak ég és víz, s én pénz és ismerős nélkül vagyok.

Egy daliás megjelenésű, magas termetű ur hosszú szürke szakállal, felismeri kínos helyzetemet, hozzám közeledik udvariasan köszöntve átadja névjegyét és egy koronát. Nem ugyan fejedelmi vagy grófi koronát, — De többet ért ez nekem, mint korona és ország. Fürkészve nézett arcomba, vajjon ismerem-e a nevet? Én mosolyogtam — ki ne ismerne X nevét, a gentlemant, és egy világlap felelős szerkesztőjét? Egy ideig még haboztam, és aztán köszönettel elfogadtam a pénzt, hogy másnap ismét visszaküldjem.

Hajóra szálltunk. Az én megmentőm nagyon is intelligens szellemes újságírónak bizonyult, ki látható érdeklődéssel hallgatta beszélgetésemet míg — hozzám hajolt — és tapintatosan kérdezett — vajjon én is a divatos hölgyek közé tartozom-e, kik regényeket, vagy tudományos könyveket irnak? Brrr csak kékharianya nem, — Isten menten. Én meg azon ódivatuk közé tartozom, kik sem korszolyázní, sem kerékpározni, sem vivni nem tudnak; én gyűlölöm az emancipált nőt, ki a komoly férfival egy sorban akar állani a törvényszék előtt, a boncteremben a tanári széken, vagy mint egy fanatikus tömeg nép-

dottságában, mely ő hozzá a legigazságosabb volt.

A születés és a szellem kiváltságoltjai a maguk személyében bírják nagyságuk okát. De a vagyon arisztokratái csupán képviselőik munkájuk eredményének és ha egyszer nem látjuk hátuk mögött nagyságuk alapját, a vagyont, az ő személyük nem tarthatja meg tovább előkelő rangját. Egy mód van csupán, hogy a vagyonos osztály függetlenítse magát a milliőktől és ami tiszteletet megérdemel, bírja azt mindenki a maga személyében. Ez a mód az, hogy ne akarjanak osztályt alapítani, hanem legyenek képviselői annak az osztálynak, mely őket magából felvetette. Ha ily módon fogják fel hivatásukat, akkor büszkének lehetnek kiválóságukra, mert legalább következtetések lesznek magukhoz az által, hogy helyeslik az általuk megtett utat, az elért célt és méltóságos szereznek annak az osztálynak, melyből kikerültek. Nemesítsék meg így a családfájukat és akkor lehetnek arisztokratái egy érdemes osztálynak. Akkor nem csak képzelni, hanem érezni fogják kiválóságukat és az arisztokrácia a szó nemes értelmében mi más, mint a magunk kiválóságáról való biztos meggyőződés.

Z. K.

H i r e k

— **Öfensége a Trónörökös nálunk.** Ferencz Ferdinánd főherceg e hó 21 en hetfőn, Berzencere érkezik, hol Gróf Festetich Tassiló vendége lesz a nagyszabású ózbakvadászatra. Öfensége küion vonattal jön s Góla állomáson száll ki. valószínűleg azért, hogy a hivatalos fogadtatást és ceremóniát mellőzze. A magyar és horvát csendőrség már összpontosítva van a környéken. Maga a vadászat rendkívül fényesnek ígérkezik. Öfensége néhány napig marad Berzencen.

— **Fodák Sári a budapesti Magyar Színház közkedvelt primadonnája gyönyörű tárcacikket küldött be szerkesztőségünknek: „A tánc szerepe a modern színművészetben”**

tribunja. ahelyett, hogy esendesen szorgoskodjék otthonában, vagy a gyermekszobában.

Külső érdekesség, plasztikus szépség sem adja meg a nőnek azt a varázst, melyet kifejtési hivatása, hanem szeretetreméltó egyszerűsége, öntudatlan kedvessége, szelidsége és jósága okoznak egyéniségének varázsát. „Igaz-igaz, de nem csunya asszony nem.” Én hallgattam — elmélázva néztem a távolba és gondolám: Istenem, mily feleletes, mily szívtelen, és lesújtó a férfiak ítéllete — ha valaki csunya.

É mi sokszor takar szép arc, hűtlen sötét lelket, és mily sok kedély és lelki fenség rejlik csunya arc alatt.

Egy a zavartságot rejtő köhintés — kínos csend, a beszéd fonala elszakadt, arcom (nem az nem csunya, legalább arról sokszor biztosítottak) komoly és mozdulatlan maradt és Herzeg Ferencz hivatott segítségül, hogy mint oly sokszor zseniáltságával a fennakadt beszélgetést ismét megindítsa. „Ismeri őt személyesen Nagyságos asszonyom, vagy olvasta már műveit? Mindenesetre olvastam de még sokkal jobbakat mint ezek — különös szeretettel csak remekírókat olvastam és törekedtem azokat megérteni, betekinttettem az „Armány és szerelem”-be, követtem Schiller „Rablóit,” együtt éreztem „Weather”-rel minden keservét megelégedéssel láttam, hogy „Galotti Emilia” felháborodva ragadja ki hájából a rózsát és széttepi, részvétellel hallgattam, mint gyónja meg „Lady Millfort” bűneit — végig álmódtam a „Teli regét”, sőt elmerültem „A tenger és a szerelem hullámai”-ba is, és megtanultam „A makrancos hölgy”

cimmet. Elragadóan kedves leveleiben azt írja, hogy szívesen csöveg a somogyiaknak, ha már direktora szeszélye miatt nem énekelhetett és táncolhatott nekik. A tárcát jövő számunkban hozzuk s előre is felhívjuk rá olvasóink figyelmét.

— **Spittkó Lajos** tankerületi főigazgató a napokban nejevel együtt hosszabb tanulmányutra Olaszországba utazott, honnét csak az érettségi vizsgálatok küszöbén fog visszatérni.

— **Pörger Dénes** adótisztviselő athelyesték s nem-sokára távozik körünkől. Tenkere, Bihar-megyébe megy a fiatal, buzgó tisztviselő, kinek minden jót kívánunk új otthonában s kit a közönség teljes rokonszenve kísér.

— **Lovász Bódog** soproni adótisztviselő nevezték ki Schreier Béla helyére adóhivatalunkhoz, ki a napokban már el is foglalta hivatalát. Szívesen üdvözljük az új hivatalnokot városunkban.

— **Kerkápolyi István** igali végrehajtót nevezték ki, illetve helyezték át hozzánk második végrehajtónak. Az új végrehajtó még fiatal ember s valamikor városunkban tanult. Üdvözljük körünkben a híres család sarjadékát s kívánjuk, hogy ne bánja meg, hogy hozzánk jött második végrehajtónak.

— **Kunhegyi színtársulata** mához két hétre tartja első előadását a Korona nagytermében. A társulat Közegen már bevégezte szereplését s most Veszprémben játszik, honnét egyenesen ide jönnek. A primadonnáról, Paify Ninaról a bábolat és elragadtatás hangján beszélnek mindazok, akik őt valamikor Nagy-Kanisán, Kaposváron, Aradon, és Szegeden látták. Nem érdektelen és vidéki színezők között ritkaság, hogy állandó társalkodónője mindenütt vele van, kivéve természetesen a szünetet. De még ott is a kuhsszak mögött áll. Annnyit meg elárulhatunk, hogy igen csinos, gyönyörű természetű és rendkívüli temperamentumos művésznő, akihez fogható vidéki színésznő meg nem játszott Csurgón, mint állandó színtársulati tag. Biztosra veszzük, hogy a közönség becezett kedvence lesz nálunk is, mint másutt. — Egyelőre elég volt ennyi is az indiscretióból, legközelebb majd a többi művésznőt fogjuk leleplezni.

— **Len-gyár Csurgón.** Városunkban — mint biztos forrásból értesülünk — a legközelebbi jövőben len-gyár fog létesülni. Amly meglepő e hír, oly való is egyuttal. A konzorcium, mely a vállalatot finanszírozza, már teljesen megalakult s rövid idő alatt az alapítási felhívást is kibocsájtják. Egy becsi

megszelidítést, ez alkalommal anyám közvetítésével Klopstockkal is közelebből megismerkedtem és bebizonyítottam, hogy értettem egy „Nő-gyűlölő megtérítése”-hez.

Műdezen bolyongások után, visszavonultam a „Karthausi”-val a csendes magányba, elfeledtem az egész világot, csodáltam Arany Jánost, Vörösmarthyt, lelkésitettek és elragadtak Petőfi dalai, szívesen hagytam magamat Jokaitól magasabb légkörbe vinni, beleszerettem ez alkalommal „Kárpáti Zoltán” — és „Egy magyar nábob”-ba, mindamellett azonban köszívű hölgy maradtam.

A hajó kikötött, mi s kiszáltunk. „Kérem, kérem Nagyságos Asszonyom, adja szavát, hogy küldeni fog valamit lapom számára. Beszéde annyira lekötö a figyelmet, oly természetes, és még is oly érdekes, hogy írási modorának még vonzóbban kell hatnia, ha csak rossz lélekismerő nem vagyok. Válasszon „Egy lapot naplójából”, és küldje X urnak a kiadóhivatalba. Én most elutazom a holdba és ha visszatérek, szigoruan fogom bírálni. Igen? Kezét rá! Én szavamat adtam, és most itt ülök 100 éves tölgylek árnyékában, az asztalon hosszú, hosszú level fekszik: X ur bírálata és sürgős kérése, hogy nem-sokára kimerítő választ adjak, amit most tenni is akarok.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Ha én „Margaretha” volnék, a virágoktól kérdezném: irjak? ne irjak? irjak még egyszer? De minthogy csak „Mimóza” vagyok, kérését teljesítem, mert hisz nekem is mulatságos ily szellemességtől szikrázó

érdekesport ugyanis, kibővitve a helyi elemekkel, részvenytársaságot alapít, mely egy len-gyár felállítására s a termelt len feldolgozására lesz hivatva. A gyár Csurgón, a vasúti sínek mellett, a gróf Festetich fele urodalmi földekben fog felállítani, amely célra szükségelt nagy kiterjedésű földterületet már meg is vásároltak. Még a nyár folyamán megkezdik az építkezést, melyet őszutóra már be is akarnak végezni. A gyár üzeméhez megkívántató minimális lentermelési földterületet már biztosítva is van s így mi sem áll útjában annak, hogy jövő tavasza, már munkába kezdjen a gyár. — Nem szükséges kiemelnünk azon nagymérvű előnyöket melyeket ez a gyár városunknak szerezni fog. Nemcsak tetemes tökélet importál hozzánk, hanem emeli és fejleszti a kereskedelmi és ipari forgalmat, sok száz embernek ad munkát s új jövedelmi forrást nyújt gazdálkodóinknak. Különösen pedig az asszonyok foglalatossági köreinek nyújt tág teret. — Örömmel regisztráljuk ezen örövendetes eseményt, mert városunkra igazán ráfer egy kis fellendülés. Rége óta stagnál már gazdasági és kereskedelmi helyzetünk s minden téren oly mostoha volt a sors városunk jövője iránt. Még csak azt óhajtjuk, hogy ezzel is úgy ne járjunk, mint a cukorgyárral, a villamvilágítással, aszfaltozással és hogy igen keveset mondjunk — az expresszvonat megállásával!

— **Poigári leányiskola** létesítésén buzgólkodik városunk intelligenciájának néhány lelkes tagja. A dolog még nem érett meg teljesen a nyilvánosság számára, mert a tervezetek készítése s számadások és statisztikai adatok helyes felelítése még munkában van. Csak annyit tartunk szükségesnek mar ezuttal is felemlíteni, hogy a mozgalom megindult s ha kellő kitartás mellett vállaltva buzgólkodnak az illetékes faktorok, könnyen megvalósulhat városunknak ezen régi óhaja. Országos képviselőnk meg annak idején megígérte támogatását és közreműködését. Ha a miniszter megadja az államségélyt a be rendezés s a tanérok fizetése alakjában s városunk helvét ad, azonnal, a megvalósulás stádiumába léphet a dolog. S az az államségely nem is olyan nagy dolog, amit ha sok más kisebb városnak is megadtak, epen nekünk nem adnának meg. A valamikor régen egyideg fennállott felsőbbleányiskola megmutatta, hogy mily nagy szükség van magasabb fokú női iskolára. Hat még ma mily nagy a szükség, amit lapunk husvéti számában olvashattak a leányaink neveléséről szóló cikkben olvasóink. Az ügyet addig is míg a ter-

levél olvasása, amely azonfelül engem oly hízeltgő és megtisztelőn kitérített. Előttöm van most egy üres lap, gondolkodva ülök, a semmisségbe tekintve, hogy ugyan mit irjak? Bírálata megszégyenít engem, szeretetreméltósága megzavar. Ön azt írja: „a beküldött lap naplójából, remekműve a finoman kirajzolt lelki hangulatoknak stb., hamar más témát — különben még hiuvá tesz, az pedig ugyan sohasem voltam.

Tehát Ön volt a — holdban? Irigylendő férfiú, aki felvetheti magát magasabb légkörbe, messze a hamis emberektől — de most legalább tudom, ki az az ember a holdban?

Mi sokszor ültem én gyönyörű, langyos estén, egyedül a platánok alatt, szellő nem lengett, semmimsem zavart a csendes áhítatban, a világosan ragyogó hold a millió csillag bámulásában a felhőtlen égbolton, csak egy kövér arc, vörös szakállal és iszonyu nagy púppal, kandikált ki a holdból és boszantott engem tolakodása, mely mindent látnakart. Tehát X ur volt az? jó ezt tudni, tehát nagyon óvatosnak kell lenni.

Azt írja, hogy már „ég” a kíváncsiságtól, hogy választomat megkapja. — Tehát — csak szaluaember — könnyen gyulékony — hamar tüzet fogó; — tehát csak szalmatűz — csak lángja van, de meleget nem ad, nem is hogy hátra semmit, csak egy kis hamut, melyből ugyan nem Phönix madár — hanem cynismus, ironia és blasphemia keveréke száll fel. Akkor nem tudom, mi érdekli Önt? Politika? művészet, irodalom vagy — toitlettek? Halász téma, ugye-

vezett memorandum és elaboratum elkészült felszínén tartjuk s reméljük, hogy a város közönsége tőle telhetőleg hozzá fog járulni az eszme megvalósításához.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A dunántúli ev. ref. egyházkerület f. hó 20-án délelőtt 9 órakor s folytatólag, Pápa városában rendkívüli közgyűlést, azután pedig bírósági ülést fog tartani. A közgyűlés közérdekű tárgyai a következők lesznek: Tisza Kálmán főgondnok emlékére tartandó gyász-ünnepély. A főgondnoki állás betöltése. A kerületi és főiskolai pénztár 1901. évi zár-**számadásának felülvizsgálása.** A felsőbb leányiskola továbbfejlesztése. stb. Főgymnasium munkát Dr. Vida Károly képviseli a gyűlésen.

— **A Festetics-szobor.** Keszthely városa f. é. június 8-án fenyves ünnepéjének lesz színhelye. Ezen napon fogják leleplezni Festetics György gróf, a Georgicon megalapítójának emléksobrát. Ezen ügyben az Országos Magyar Gazdasági Egyesület Festetics szobor-bizottsága Budapest Dessewffy Aurél elnöklésével ülést tartott, a melyen résztvettek: Zalamegye részéről Jankovics László gróf főispán és Bogyay Máté országgyűlési képviselő; Keszthely város, a keszthelyi gazdasági iskola képviselői, Festetics Tasziló gróf képviseletében Dezsényi Árpád dr. Bujanovics Sándor; Maday Izidor, Tormay Béla miniszteri tanácsosok, Forster Géza, az O. M. G. E. igazgatója. Az ülésen Jeszenszky Pál előadó javaslatára kiegészítették a bizottságot a zalamegyei gazdasági egyesületi, a keszthelyi gazdasági iskola és a keszthelyi főgymnasium képviselőivel. Jelentést tett azután az előadó a szobor alapról, a mely a szobor költségeinek fedezésére elegendő lesz. Lukácsy Lajos szobrászművész bejelenté után a bizottságnak, hogy a szobor kész. Majd Jeszenszky Pál előterjesztésére megállapította a bizottság a szobor feliratát. A leleplezés határidejéül a bizottság június 8-át tűzte ki. Az ünnepségre meghívják a kormányt, a főrendiházat, a szomszédos törvényhatóságokat és gazdasági egyesületeket, a gazdasági iskolákat és földmívelési iskolákat és a földmívelési minisztérium osztályvezetőit. Ugyanezokor disztribúciót is adnak ki s Budapestről különvonatot indítanak. A szoborra az O. M. G. E. és a szomszédos gazdasági egyesületek koszorút tesznek. Végül a bizottság kijelölte a helyi intéző bizottság feladatát s megállapította az ünnepség részleteit.

— **A májusi megyegyűlésen** valóságos fiók-restauratio lesz. Betöltésre kerül a megyei f. ügyészi állás, mely valószínűleg a

mostani ügyész állásának betöltését vonja maga után. Továbbá egy főszolgabírói állás, mely ismét egy szolgabírói választást von maga után. Az ügyészi állás betöltésével pedig bizonyára megüresedik egy árvászéki pótlónöki hivatal, mely ismét újabb választásokat tehet szükségessé. Mindezen állások a május 5-iki közgyűlésen fognak betölteni.

— **Adókievítő bizottságunk** kedden kezdte meg működését, mely előreláthatólag 8 napot fog igénybe venni. Mint halljuk, az idén is sűrűn nyultak ahhoz a bizonyos archimedesi csavarhoz, mely az adóprésnek legnépszerűtlenebb alkatrészét képezi. Pedig ugyancsak rossz időköt élünk. No de az adókievítő bizottság tagjai könnyebben beszélnek, mert ők legalább valamit visszakapnak az adóból, t. i. a kijáró 6 koronás napidijukat. S a mai világban ez is több a semminél.

— **Nők könyve.** Amulettok a nők szellemi, erkölcsi és társadalmi életéből. Ez a címe annak a díszes kiállítású, 128 oldalas könyvecskének, mely nemrégiben hagyta el a sajtót. A mű szerzője Baboss László nagykanizsai ügyvéd, kinek hivatott tollából már előzőleg megjelentek „Szerelmek és fájdalom költők”, a „Teremtés és vallás költők” és „Nefejejések, gyöngyvirágok” című munkái s kitől mai számunkban közlünk egy érdekes dolgozatot. — A mű jellegje: „Tiszteletetek a nőket!” s a következő fejezetekre oszlik: Szellems írók a nőkről. Nőköltők. A remekirodalom kiváló nőalakjai. A női világ. A nők s a társadalom és kor szelleme. Schoppenhauer és a pessimizmus (a nő a rossz elve). Michelet és az optimizmus (a nő a jó elve). A női szépség. A szerelemről. — Erősítő képesség, kifejtett esztétikai érzék és közvetlenség jellemzői szerző írói egyéniségét, ki igen ügyesen csoportosította és dolgozta fel a nőkre vonatkozó saját és mások megfigyeléseit. A könyv Fischer Fülöp nyomdájából került ki s ára 2 korona. Melegben ajánljuk a „Könyvet különösen hölgyeink figyelmébe, mert az egész tulajdonképen „a nőkről a nőknak” szól.

— **Állást nyerne**nek, Az Országos Pályázati Közlöny újan, mely az országban betöltendő összes állásokat közli, állást nyerne ipari és kereskedelmi, mező és erdőgazdasági és műszaki tisztviselők, közsegi jegyzők és jegyzőirrnokok, notisztviselők, ke-Előfizetési ára negyed évre 4 korona. Mutatványszámokat 30 fillér beküldése ellenében küld a kiadóhivatal Budapest Böck Szilárd utca 27. Álláskeresési beiktatásnál minden fizetendő, mely hirdetésekkel legkésőbb csütörtökig fogad el a kiadóhivatal.

bár? Mily sok irigység, harag és gonosz dämönök keltenek fel, mennyi könyhulitokban annak birtokaért! Oktalan, torkos Éva te -- egyetlen egy alma miatt -- eluzetni a paradicsomból! Mi szép volna még ott lenni, ott nem voltak hamis barátok -- sem toillettek és csunya nők.

Oh igen a nők, ezek a szivtelen nők. — Igaza van, „már régi a történet és mégis új marad”, hogy a férfiak nem okulnak más kárán, jóllehet ujjukat, sokszor egész kezüket is megégetik, mégis mindig csak a láng körül röpködnek — mint a szunyogok és — a nőgyűlölők.

Nos, és melyik nő tetszik önnek? („Brrrrr, nem a csunya nő!”) Egy nő, ki mint a virág nő fel, gondos kertésze mellett, ki neki levegőt és napfényt juttat és aki mint a repkény, az erős, védelmező tölgyszimul? Vagy a bátor nő, ki szükség esetén torlaszokat vív, ököllel, esőernyővel vagy a nyelvel és halálmegevetéssel harcol? Vagy a tetszeni vágyó — szép nő — aki csak szemének tűzével győz? nem harcol de mégis védelmez — (tudniillik a Capitoliumot), ki azonban elég okos, hogy idejében elájuljon, csak hogy sohasem tudja az ember a nőknél — vajjon egy-egy ájulás — igazi szemfényvesztés-e.

Tehát én legyenek az Ön hollója, ki Önnek szellemi táplálékot, üdítő italt hordjon? Szegény mór, szegény X, mily sajnálatra méltó Ön akkor! — Azután nem tudom, mely hollók tetszenek önnek jobban, a fehérek, a szókék, vagy a fekete hollók? Brrrr

a feketék csunya — szemtelenek és nem válogatósak, nem inyenek, csak a söpredék tetszik nekik és az Önnek bizonyára nem tetszik.

Vagy inkább tetszik Önnek egy bakfi, stókfis vagy arany hal? Hoggymé! Mily kedves és helyes ily arany halacska (különösen keresett cikkek), mennyi horgot, mennyi halót vetnek ki, hogy megfoghassák! — De sajnos Darwin az ő elméletevel már oly sokszor bebizonyította, hogy arany halból stókfis lett, elragadó asszonykából — házsártos anyós — és szerelmet lehelő, odaadó Luizából — egy Xantippe.

A mai fiatal emberek azonban, mielőtt kérékként fellépnének, szerencsére ovatosak — és elég higgadtak; ők előbb vizsgálják, tudakozódnak, a **családi levéltárakban** lapozgatnak a fakult pergamének között, vajjon az őskor kitüntették-e már magukat a keresztes hadjáratok idejében, az anyakönyvi hivatalban, hogy választottja már hány tavaszt látott, a telekkönyv nagy foliánsaiban és még egy mély tekintetet vetnek a papa tűzbiztos kasszájába — és csak akkor jelenik meg az eljegyzési kártya:

„X ur és Y kisasszony jegyesek.”

Es most már befejezem ezt a hosszú levelet, gyorsan becsapom az előttem levő naplót és igérem Önnek, hogy addig ki nem nyitom megint, míg csak a „Csurgó és Vidéke” udvarias és lovagias szerkesztője, fel nem kér rá, mert különben e lap szerkesztőreméltó és elnéző olvasói megszokhatnák és ő kifogyna türelméből.

CSARNOK

Petőfi mint szerelem költő.

Irta: Baboss László.

nagykanizsai ügyvéd.

Petőfi szerelme Egresy Etelkához, Juliskájához a szerelem oly mélységét mutatja, melyben közönséges halandó elszédül ha bele néz; forr, ábrándozik, remél, bankodik, örül, majd a boldogság örömeiben majd a pokol gyötrelmeiben él. Legelsőbbben meghalni vágyik, mint a szerelmes ifju sirt kér, sirt és koporsót, mélyen fekvőt a föld alatt, hol nem élnek érzemények, hol nincs több gondolat. A vágy a lázas agyban, szállni a csillagok fölé, a halhatatlanság dagasztja kebelét, most jó a remény és szerelme zúgó tengerre elesendesül s lelke a sima habtkróron evez fel és le a szelid merengésnek hintázó csónakán s a jövőnek a partjáról csattog feléje a lány ének: a remény e kedves csalogány; majd megrázza a féltékenység, szerelme ekkor rengeteg vadon, melyben a féltés mint haramja áll, kezébtör, kétségbeesés vagy, minden dőfése százszoros halál; majd féktelen lelke, mely szilaj volt mint a tűz, szelid lánngá lesz, mely mellett melegszemek őszi estén békés pásztor emberek; csermelylye vált a bérci zuhatag — szerelme lesz, megéri szerelme, mert forró a szive s ohajtja, hogy kis aratólány szeretője legyen.

Ekkor megtudja, hogy a szerelem sötét verem, ha már a virágnak megtiltani nem lehet hogy ne nyiljék. — Petőfinek sok bu s fájdalom jutott osztályrésztül, míg a boldogság kapuja megnyitott szívének.

Szerelme tárgyait azonban, hogy minő színben látta képzelete — bizonyítéka nagy lázas szerelmének.

Szeme, lelke, bájai, ugy ragyognak Petőfi költészetében s ugy vannak megénekelve, hogy azokhoz hasonló nem jött soha létre s nem is léteznek s létezhetik a világon.

Száz alakban képzeli kedvesét, elképzeléi szigetnek, melyet köröz vivó szenvedélye, a szilaj folyam.

Szentgyháznak képzeli máskor kedvesét, az ő szerelme rajta repkény majd utasnak véli, s szerelme az utonálló, rózsalombnak, mely körül ő a csalogány zeng éneket.

Ha pedig beletekint kedvese szemébe látja kelet leggazdagabb virányit, a természet virág-háremét s a napnak rózsaszínű szempilláit, lát egy kék szigetet a tenger és messzeség ölében, lát mesés, holdfényes éjszakát s mind ezt kedvese szemében.

Szemek mindenható szemek!

Ne nézzetek, ne nézzetek
Reám oly hidegén, hidegen;
Megöltök, ez halál nekem
Halál nekem!

Vagy oh mindenható szemek
Csak öljetek meg, öljetek!
Aztán mosolygatók, mosolygatók
S én ujjalag föltámadok
Föltámadok!

Hogy meghalt első szerelme, szép dalokban siratja el kis eszményképét. Kevés leányka mondhatja el magáról, hogy ugy volt szeretve mint Petőfi kis eszményképe s ő neki csak, aki mindent megtett volna érte, annyi jutott, hogy ő tehette koporsóba.

A temetés, a sir, a haut ugy érte Petőfi lelkét, mint ezer menykócsapas.

A csillag fel ment az Égbe.

Amott fönn egy csillag ragyog.

A tiszta Ég legtetetjén;

De oly gyönyörűen ragyog!

Egy csillagon sincs annyi fény.

Kijár Etelke sirjához a temetőbe, bánatos lesz, alig hiheti, hogy elvesztette.

Szívét a kedv hordozá s ennek volt játékszere, ez vitte át a nagy világon míg végre megbotlott egy sirhalom fölött s a játékszer: szive, kettő törött.

A cipruslombok tiszta gyöngyei a szellemi, az égi, a költői szerelemnek.

De még ennél is szebb hangoka, bensőséggel teljesebb érzelmeket lehel Juiiska iránti szerelme.

(folyt. köv.)

A SZERKESZTŐ POSTÁJA

Apollo. Csakornya. Kapitány Ur! Tévedni emberi dolog s újabb levele meggyugtatta Mimosá, ki azonban sehogysem akar kilepni inkognitójából. Nagyon szépen köszöni szíves elismerését, de hát tisztelje azt, amit leveleiben említ! Szellemes leveleket egyébként mindig szívesen közlök lapunkban. — (Hogy pedig én nem nevezhetem meg ezeketán Mimosát, azt beláthatja kapitány ur is, kinek egyébként maradtam kész szolgája: A szerk.)
Többeknek: Helyszűke miatt a jövő számban.

170 sz. tkv. 902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbíró mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Kismartoni takarékpénztár r. t. végrehajtónak Sási Istvánné szül. Loncsár Erzse surdi lakos végrehajtást szenvedő elleni 1400 kor. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén levő a surdi 43 sztkvben A 1. 554 hrsz. szőlő és püncse a felső hegyen ingatliból Sätine Loncsár Erzsebet B 1. rdsz 1/3 részt tevő illetőségére 574 kban — a surdi 256 sztkvben A 1 2—5 sor 200 a 303 a 364 a 52 a hrsz ingatlanból álló 112 telkére 632 kban az ugyauott A. II. 1—2 sor 227 b 323 b 2 hrsz. ingatlanokból álló 112 kültelkére 163 kban végül a surdi 404 sztkvben A 1 1—5 sorsz 200 b 1 227 a 2 303 b 1 324 b 1 b 364 b hrsz ingatlanokból álló 112 telkére 230 kban ezennel megállapított kikiáltási árban, az árverést elrendel, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1902 május hó 23-ik napján d. e. 9 órákor

Surd község házána megtartando nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 00-át vagyis 57 k 40 f. 63 k. 20 f. 16 k. 30 fillért 23 koronát készpénzben vagy az 1881: LX törvényeikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított vagy az 1881: évi november hó 1-én 3333 szám a. kelt m. kir. i. ü. min rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 évi 60 tc. 170 §-a értelmében a b nat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón 1902. jan. 28. napján.

A kir. jbiróságnál mint tkvi hatóságnál

CSILLAG kir. albiró

5672 szám tkv. 1901.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a kismartoni tkptár r. t. végrehajtónak Bozsits József és neje Szívós Juli csurgói lakos végrehajtást szenvedő elleni tőke köv. és jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén levő a csurgói 65 sztkvben végrehajtást szenvedettek nevéen álló A 1 81 hrsz. (a 64 sztkvben levő 85 a közös ház felében) ingra 480 kban, a 1 82 hrsz. (kert a beltelekben) ingra 138 kban, a csurgói 94 sztkvben A 1 5—6, 8—10 sorsz. 1132, 1204, 1335, 1382, 1527 hrsz. ingatlanokból álló telkibirtoknak Bozsits József és neje Szívós Juli vég-

rehajtást szenvedettek nevéen álló B 6 10, 22 es 23 rdsz 1/2 részt tevő illetőségére 292 kban ezennel megállapított kikiáltási árban meg pedig az ezen összes ingatlanokra özv. Bozsits Józsefne, Schild Borbala javára bekebelezett haszonélvezeti jog érintése nélkül az árverést elrendelte, es hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1902 évi május hó 12 napján d. e. 9 órákor

Csurgó község házána megtartando nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog

JEGYZERŐ
50,000 nyereeménynek.

Legnagyobb nyereemény a legszerencsésebb esetben:

1.000.000 korona.

Korona

Az összes nyereemények 5 hónap alatt kisorsoltatnak és készpénzben fizetendők.	
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 ..	200000
2 ..	100000
1 ..	90000
1 ..	80000
1 ..	70000
2 ..	60000
1 ..	40000
5 ..	30000
1 ..	25000
7 ..	20000
3 ..	15000
31 ..	10000
67 ..	5000
3 ..	3000
432 ..	2000
763 ..	1000
1238 ..	500
90 ..	300
31700 ..	200
3900 ..	170
4900 ..	130
50 ..	100
3900 ..	80
2900 ..	40
50,000 nyer. és jut. kor. összegben	13.160,000

Rendelőlevél levágandó. TÖRÖK A. ÉS TÁRSA bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget _____ korona összegben { utánvételezni kérem }
{ postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző
{ mellékelem bankjegyekben (bélyegekben) } törendő.

Pontos cím:

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 00 vagyis 48 kt. 13 k. 80 f. 29 k. 20 fillért, készpénzben, vagy az 1881 60 tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 60 tc. 170 §-a értelmében a bíróságnál a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón 1902 december hó 31-én

a kir. jbiróság tkv hatóság

CSILLAG kir. albiró

Kivaló szerencse

TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Hat millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely memsokara újból kezdetet vesz.

100,000 sorsjegy 50,000

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160 000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betetjei a következők.

egy nyolczad (1/8) frt	— 75	vagyis	150	korona
egy negyed (1/4) "	150	"	3	"
egy fél (1/2) "	3	"	6	"
egy egész (1) "	6	"	12	"

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. év május hó 1-ig

bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és T^{sa}.

BANKHÁZ

Budapest.

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.

Főáruháza osztálysorsjáték osztályai:

Főüzlet: VI. Teréz körút 46/a.

Fiókok: 1 Váci-körút 4.

" 2 Muzeum-körút 11.

" 3 Erzsébet-körút 54.